

הוא להעלות גם את הרבים היינו בחי' רוח הנהמה' וזה גם מ"ש פדה פדה בשלום נפשי גו'. והיינו שהפדי' (הנצחון) מקרב, שפעה גם באדם עצמו וכנ"ץ.

והנה בספיק זה מחדש שהפדי' היא בשלום דוקא. ובעבודת האדם הנה ענין המלחמה שבי' הנה"א והנה"ב היא בשעת המלטה, דתפלות במקום קרבנות ויקנום 14, וענין הפדי' בשלום הוא שמלחמה זו באה יחד (ומיוסדת פק) לימוד החמה"ה 14, והחודה ויתנה לעשות שלום בעולם 16, היינו שגם במקום כזה שצד"ו בו פעיץ הקרב ומלחמה, הנה התורה מביאה שם שלום. והחודה עצמה נפעל ענין זה בפרטיות ע"י פנימיות החורה שהיא בחי' השלום שבחזרות, ופיה חמן לא קושא ולא מחלוקת, כדאי ברע"מ בספר הזוהר 16 והוא באב"ק לאדמו"ר הזקן בספר תניא קדישא וי"ף 17.

ועירוש בקר הוא בחי' פני שור אשר הוא מהשמשא כו"ל שהוא בחי' גבורה 19, והענין הוא כמאר"ז 20, פעלים יריגן אדם כו', בבחי' רוגו ורינין על המגז שהם החצונות הורים הנ"ץ. דע"י הרגות זו מקרבים ומעלים את בחי' הגבורה שבנה"ב.

והנה נוסף דרדד זו יש צדד דרדד בהקרבת הנה"ב, וזה מ"ש מן הצאן, דע"י מן הצאן הוא, דהנה יעקב חי' רועה צאן והוא לפי שמדת יעקב הוא מדת הרחמנות. וכמבואר בארזכ"ה בספר החינוך 21 שמדתו של יעקב היא מדת הרחמים, והיינו לעורר במחשבתו חלפה רחמים רבים לפני ה', על ניצוץ אלקות המחי' נפשו, אשר ירד ממקורו כו', ונתלבש במשכא דחוי"א 21 כו', ובפרט כשיזכור כו'. והיינו ההתבוננות במעמדו ומצבו הפרטי, לא רק מעמד ומצב גופו אלא גם מצב נפשו הבהמית, שהרי הנפש האלקית, שהיא חלק אלקי ממנה מצב ממשי 22, פועלת בגופו וכי' ע"י הנה"ב (דענין זה נוגע בפנימיות הענינים, וגם בהלכה בפועל). וממשיך בתניא, ויש"ה (פ' וצא"א 22) וישק יעקב דרחל וישא את קולו ויבד, שהוא ענין החתונות רחמים רבים מלמעלה. וע"י התבוננות זו והמשכת בחי' רחמים אלו על הנה"א ועל הנה"ב, פועלים שיהי' הקרבת הקרבן כו'.

והנה נוסף דרדד זו יש צדד דרדד בהקרבת הנה"ב, וזה מ"ש מן הצאן, דע"י מן הצאן הוא, דהנה יעקב חי' רועה צאן והוא לפי שמדת יעקב הוא מדת הרחמנות. וכמבואר בארזכ"ה בספר החינוך 21 שמדתו של יעקב היא מדת הרחמים, והיינו לעורר במחשבתו חלפה רחמים רבים לפני ה', על ניצוץ אלקות המחי' נפשו, אשר ירד ממקורו כו', ונתלבש במשכא דחוי"א 21 כו', ובפרט כשיזכור כו'. והיינו ההתבוננות במעמדו ומצבו הפרטי, לא רק מעמד ומצב גופו אלא גם מצב נפשו הבהמית, שהרי הנפש האלקית, שהיא חלק אלקי ממנה מצב ממשי 22, פועלת בגופו וכי' ע"י הנה"ב (דענין זה נוגע בפנימיות הענינים, וגם בהלכה בפועל). וממשיך בתניא, ויש"ה (פ' וצא"א 22) וישק יעקב דרחל וישא את קולו ויבד, שהוא ענין החתונות רחמים רבים מלמעלה. וע"י התבוננות זו והמשכת בחי' רחמים אלו על הנה"א ועל הנה"ב, פועלים שיהי' הקרבת הקרבן כו'.

- 14) ברכות כו', ב. וכל"מ. (14) ראה סה"מ תר"ס ס"ע קס ואילן. ועד.
- 15) רמב"ם סוף הל' תנוכה. (16) ח"ג קכד, ב. (17) סכ"ו. (18) יחזקאל א. י.
- 19) ראה ספר חליקוטיים-רא"ח צ"ג ע"ד שור. וש"ג. (20) ברכות ה. א. (21) פמ"ה. (21*) ראה חקי"ז בהקדמה (י, ב). (22) תניא רפ"ב. (22*) כס, יא.

בס"ד. אור פיוס ג', יו"ד כסליו ה'תשמ"ה. הנות התי' בלתי מוגה

אדם כי יקריב מכם קרבן צהי' מן הבהמה מן הנבל ומן הצאן שגורם וי"ץ עתה 2, דהנה כתיב: אדם ובהמה חושיע ה', שיש כשירא ב' בחי', ורע אדם ורע בהמה 4. וע"ז קאי מ"ש אדם כי יקריב גו' מן הבהמה גו', בחי' ורע אדם ורע בהמה. ומבאר שם, דבחי' ורע אדם כי יקריב גו' מן הבהמה, פ"י אדם הוא תנפש האלקית, ונתן אדם מן רוח הבהמה דנפש הבהמית. כל הנה הנה"א, שהיא בחי' יקריב כתיב בה 6: רוח האדם ומצותו, משא"כ הנה"ב כתיב בה 6: רוח הבהמה היא בעניני המורה ומצותו, פירוש (כמובא בהמשך המאמר) שיש לה רצונות היורדת למטה, ורצונות ותאוות גשמיים. וזהו אדם כי יקריב גו' מן הבהמה גו', וכפשוטו ענין הקרבן, שמביאים את הבהמה בקודש על המזבח ושם נבלה מצירותה, וכדאיתא בכ"מ דרוא דקורבנא עולה על אדם, דא"ס ב"ה. ועוד זאת, שקרבן זה, פועל גם עילוי בבחי' ורע אדם, דהקרבנות בפשוט הם חולפה גם עבור האדם עצמו, וכדאי ברמב"ם שבשעת הקרבת הקרבן, צד"ל האדם צהתבונן שבאמת חי' ראוי ל"ב להיות נשרף ע"ג המזבח, אלא שבחסדי ה', עפ"י החליף את מיעוט חלבו ודמו הגשמיים על הקרבת חלק רדם הבהמה.

קשר זה גם עם מאמר רכוחינו נשיאינו (כולץ מאמר בעץ 10) בגשר זימי הנאולה, המתחילים במסוק פדה בשלום הנאולות 10) מקרב קי גו' 11. דהנה ענין הקרב והמלחמה בעולם בפשוטו (שבוה קאי במסוק זה לפי פשוטו) משתלשל מענין הקרב ומלחמה שבאדם, כמ"ש 12 גם את העולם נתן כלבם וחוכן המלחמה שבאדם, היא מלחמת הנה"א עם הנה"ב, דחוכן המלחמה והקרב שביניהם הוא, שהוא אדם (בחי' ורע אדם) ישפע על בחי' הבהמה שחשתנה ממתחה. ומלחמה זו היא באופן כללי שענינו הוא קירוב 13, היינו שמקרב את הנה"ב. וזהו מה שמסוים במסוק, כי ברבים היו עמרי, שהתחלית הוא

- 1) יקרא א. ב. (2) בקפוסים כמ"ע - י"ד כסלו, יום גאולת כ"ק אדמו"ר האמצעי, תשמ"ה. וכספר מאמר אדמו"ר האמצעי - יקרא כרד א' על ית ואילן.
- 3) מחלים לו, ז. (4) ירמ"י לא, כו. (5) וראה לקו"ת יקרא ב, ג ואילן. וכל"מ. (6) קהלת ג, כא. (7) ראה ח"ב רלס, א. חז"ג כו, ב. (8) יקרא א. ט. (9) ד"ה פדה בשלום כס' מאמר אדמו"ר תקצרים על רסו ואילן. וכל"מ. (10) שערי חשבה מט, א ואילן. (11) מחלים מה, י. (12) קהלת ג, יא. ראה מאמרים שכתועת 9-10. ועד.

בס"ד. ש"ס וישלח, י"ד כסלו ה'תשמ"ה. הנותן הות' בלתי מוגה

וכך בנידן פיקודי ה' ורב שלום בנידן, ומביא ע"ז כ"ק מר"ח אדמו"ר במאמרו על פסוק זה שנאמר ב"ר כסלו תרפ"ט (והדפס בסו"מ קונטרסים 2) את מה שאמר ר"ז קצ"ט עמ"ש ורב שלום בנידן, אז הקרי בנידן א"א בונדן, ומה שפירש בהו בשפ"ה כי חיבת בנידן הו' מיותר מאחר שנאמר ברישא וכפ בנידן קמורדי ה' ה' די ומספיק שיאמר ורב שלום, ומכפף הלישון ורב שלום בנידן מזה קמדו דא"ת בנידן א"א בונדן, וענין בונדן הוא כמאור"פ 57 מאי בנאן אלו ה"ח שעוסקים בבנינו של עולם של ע"י פיקודי ה' ה' ה'.

ולתבין כ"ז יש פהקדים משנת"פ (כ"ה א"ה א"ה כי יקריב דו"ד כסלו" 5) בענין פדה בשלום נפשו מקרב פי ג' 6, לקאי על פד' שע"ש התורה דוקא, כי העבודה דתפלה היא בבחי' מלחמה, שעו צלותא שעו קרבא, וכו"א ע"פ 8 בחיבי ובלקשה בצלותי ובעויתי הוינו שהתפלה היא בחי' מלחמה. משא"כ התורה ענינה הוא פד' בשלום דוקא, ומכשנ"פ (שם) באורד, מיוסד על ד"ה אדם כי יקריב לאור בני"ד אדמו"ר האמצעי בעל הגאולה דו"ד כסלו (שנדפס ויצא לאור בני"ד כסלו" 10). דעל כלפיו עבודת האדם כתיב 9, אדם כי יקריב מנחם מן הקרבן פהוי' ל' כי באדם יש ווע אדם ווע בהמהו, היינו 10 הנה"א והנה"ב, והעליות את הבהמה צדנת אדם, וכוה גופא ממשיך בכתוב מן הקרבן ומן הצאן ואח"כ נאמר גם ע"ד קרבן העוה, שהם ג' אופנים בכללות עבודת האדם לחצלות את נפשו הבהמית (כמבואר שם בהמשך הענין) וכוה נראה התפלה שבי עבודת התפלה ועבודה ימור הוהוה. דהעבודה דתפלה וקרבנות, היא ע"י מלחמה וקרב וכו', משא"כ כאשר פועלים ענינים אלו ע"י התורה הנה הגידור הוא בדרך מליצה. וכדבר ר"ז 149 שכל העוסק בתורת קרבנות נאצי הקריב קרבנות, אלא 154 שיש ל"ה המעלה על עבודת הקרבנות כפשוטם, שיכול קרבנות כשרים לקרבנות גם בליה וגם בחו" 5, היינו בזמן ומקום כוה שאננו כשרים דהקרבנות הקרבן, ולא עוד אלא שהלימוד יכול להיות גם ע"י מי שאינו כהן, ואעפ"כ, פועל ע"י פיקודי שיהי' נאצי הקריב קרבן, וכן לאידך גיסא, דגם כאשר הפיקוד הוא ע"י כהן בלבד, הרי הוא פועל ע"י

מפ"ק ע' 60
מ"ה ע' 60
מ"ה ע' 60

(1) ישע"י גג, יד, ה"א טו, ב, ואילך. (3) סוף ברכות. (4) תג, א, 5) שבת קיד, א, 5) א. לעיל ע' מו ואילך. (6) חולים גה, י, וראה גם המשך פדה בשלום תר"ט, תש"ד. (7) זחר - הוה בלקי"ת ר"ס תצא, ובכ"ב. (8) ויחי מו. כב, וראה בכ"ז סו"מ תר"ט שם ע' קוב ואילך. תש"ד ע' 83 ואילך. (9) יומי לא, לאח"ז במאמר אדואמ"צ ויקרא ע' ית ואילך. (9) ויקרא א, ב, 10) יומי לא, כו. (11) ראה גם סידור רל, א, שעור אורח ט, ב, 12) חולים לו, ז, 13) ויקרא שם, יד, 14) מנחת כסופה. 15) ראה לקי"ש חו"ח ע' 413 ואילך. וש"כ

מ"ה ע' 60
מ"ה ע' 60
מ"ה ע' 60

מח אדם כי יקריב

וממשיך בהמאמר, והנה יש עוד קרבן מן העוה (כמבואר בהמשך התוכנים בפא"ח 231), כי שרשם (של העוה) מפני נשר כידוע 24 (והוא ג"כ בחי' מדה הרחמים, כידוע, שהנשר הוא רחמי (וכמובא גם בפ"ש"י על החוה"מ 26)). וכיאר התפלה שבי מדה הרחמים דצאן קמדת הרחמים דנשר מבאר שם, שיש ב' אופני רחמים, ראשון הרחמים שביחי' צאן, והנה הנה שסו"ט בא פירי רחמנות וכו', מ"מ צריך ע"ז דהתבוננות במעמד ומצבו של זה שמרמם עליו וכפ פריטי חיין, דהתבוננות זו מביאה אותו לחלטה, לעורר ולגלות את מדה הרחמים שבו. אמנם ענין הרחמים שביחי' עוה הוא שאין צורך לזה התבוננות והתעוררות כלל, אלא מרמם משצמנו מצד בחי' העצם שבו. ויש צומר, שביחי' זו ברחמים היא בחי' רחמים דנשר ועוה דוקא משום שתעוה ענינו הוא כמ"ש 26 ועוה יעופו על הארץ, שהוא למעלה מן הארץ כו'.

111

והנה על כלפיו העבודה דאדם כי יקריב גו', מביא בהמאמר מ"ש 27 והי' פי בעוהו. דמ"ש עוהו לשון רבים קאי, על כללות ענין התורה ומצוותי' ובפירושיה היא עבודה תפלה שבמקום קרבנות קלותה, ובמסטי פירושיה, קאי על קרבנות ככלל, פועל גם באדם המקריבם כנ"פ, וראו ר"א. דענין הקרבנות ככלל, פועל גם באדם המקריבם כנ"פ, ובכלל הבחי' וחלקים שבו, וזו בחי' למזל שבנשמה שלמעלה מהנוף והו חלק הנשמה המתלבש בגוף. ודגם ב' בחי' א"א כנה"א עצמה, הם בחי' זוע אדם ווע בהמהו. וע"ז אומר החי' פי בעוהו, דנוסף על עבודת האדם מלמטה, הנה יש גם כה מיוחד מלמעלה מבחי' הוי', וכמו שהי' בקרבנות כפשוטם שהי' אש יורד מן השמים 26. וע"י עבודה זו באים לענין רוב דחושני 29 (כמובא בהמאמר), וד"פ, כן חוה' לנו בקרבן במחיה בימינו ממש, שיכנה בהמ"ק במחיה בימינו ושם נעשה לפניך את קרבנות חובותינו כמצות רצונך 30, בגאולה האמיתית והשלימה ע"י משיח צדקנו.

*

(23) ויקרא שם, יד, 24) ראה אה"ח אחרי י, יד, המשך תע"ב ח"א ע' אהמו, ובכ"ב. (25) יחזי יט, ד, האינו לב, יא, 26) בראשית א, כ, 27) חולים קית, ז, וראה גם לקי"ש שמע"צ חו, א, ר"ה זה תרפ"ט. (28) יומא כא, ב, 29) ישע"י מו, א, 30) תפלה מוסף, וראה תו"ח ר"ס ויחי זת, א, ואילך. המשך וכנה תרל"ז פי"ז ואילך, ובכ"ב.

הנותן הות' בלתי מוגה